

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Heise, P.

Sex Sange for fire Mandsstemmer ... tilegnede
den danske Studenter-Sangforening.

Kbh : C. C. Lose & Delbanco

1 Partitur (13 s.).

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

x 3

2 versioner

SEX SANGE

FOR FIRE MANDSSTEMMER,

COMPONEREDE OG TILEGNEDE

DEN DANSKE STUDENTER-SANGFORENING

AF

P. HEISE.

KJØBENHAVN.

FORLAGT AF C. C. LOSE & DELBANCO.

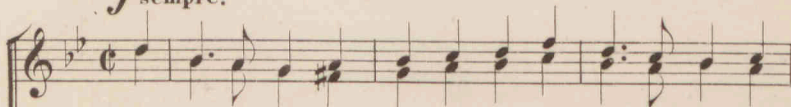
48 Sk.

Nº1. FÆDRENES MINDE.

Andante marcato.

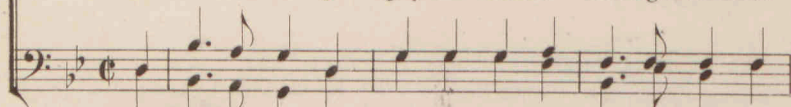
f sempre.

Tenori.

1. Du Æt-ling af den un-ge Tid, hvis Bau-ta Haa-bet
2. Er Li-vets Morgen-gry end slukt i træ-ge Seklers

Bassi.

f sempre.

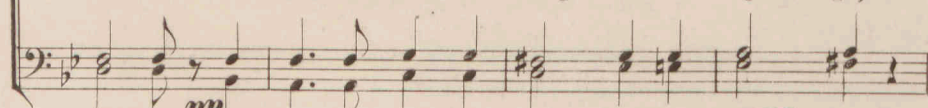
1. byg-ger! Vend Dig en Stund fra Døgnets Strid mod Oldtids stil-le
2. Mør-ke, og Kæmpe-høi-en læn-ge lukt alt o-ver Kæmpens

SOLI.

1. Skygger! O lyt, hvor Min-dets Fug-le de sjun-ge,
2. Styr-ke: O lyt, hvor Min-dets Fug-le de sjun-ge,

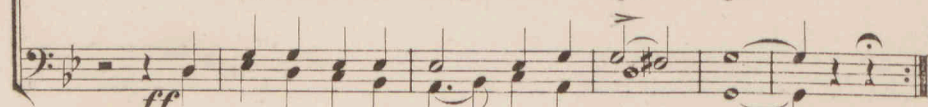
pp SOLI.

TUTTI.

rall.

1. o lyt, hvor Mindets Fug-le de sjun-ge!
2. o lyt, hvor Mindets Fug-le de sjun-ge!

ff TUTTI.

pp

3.

Saa er dog til et evigt Ry
 Den svundne Storhed viet,
 Og Styrken føder sig paany,
 I Løn af Rygtet diet.
 O lyt, hvor Mindets Fugle de sjunge!

4.

Den voxer i de Unges Hu
 Alt som en mægtig Tanke;
 Den modnes til engang endnu
 At bryde Tidens Skranke.
 O lyt, hvor Mindets Fugle de sjunge!

5.

Fuldbyrdes skal, hvad Volas Qvad
 Forkyndte Guder rige:
 Af Syndens Nat og Dødens Bad
 Skal Norden gjenfødt stige.
 O lyt, hvor Mindets Fugle de sjunge!

6.

Og Asers Slægt i evig Fred
 Skal sig til Eet forbinde:
 Det er det Haab, som lufter ned
 Til os fra Fædres Minde.
 O lyt, hvor Mindets Fugle de sjunge!
 C. Ploug.

Nº 2. STUDENTERVISE.

Vivace.

Tenori.

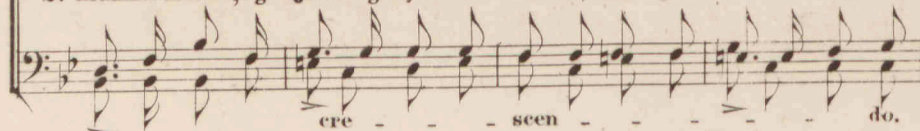

1. Nu staaer Na-tu-rens ø-de Sal med Sneens Lig-gar-
2. Vel knu-ged Pro-sa-li-vet tidd vort Hjer-te med sin

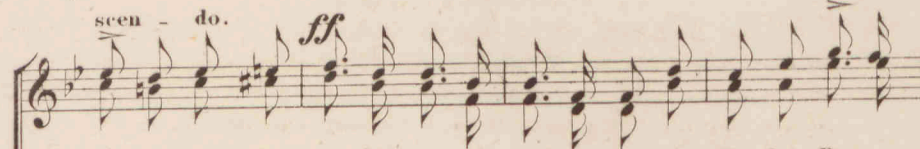
Bassi.

1. din behængt, og Stormens su-sen-de Cho-ral har Fuglens Sang for-
2. klamme Haand, og Gjæld og syn-ken-de Cre-dit paa Glæ-den lag-de

1. trængt; men i vort un-ge, var-me Bryst der spi-rer Liv, der
2. Baand; men Stan-den har en Ca-pi-tal, som kla-red man-gen

1. klinger Lyst, og bæ-re maa den fros-ne Jord vor Glæ-des Ro-sen-
2. Nød og Qval, og lø-ste man-gen Vex-el ind-et let og ly-stigt

sempre crescendo.

pp

1. flor; men i vort un - ge, var - me Bryst der spi - rer
2. Sind; men Stan - den har en Ca - pi - tal, som kla - red

pp

sempre crescendo.

ff

1. Liv, der klin - ger Lyst, og bæ - re maa den fros - ne
2. man - gen Nød og Qval, og lø - ste man - gen Vex - el

ff

ff

1. Jord vor Glæ - des Ro - - sen - flor.
2. ind, - et let og ly - - stigt Sind.

ff

3.

Vistnok den lange Dag vi sled,
Collegiets Bænk, Systemets Bog,
Men tro ei, Verdens Herlighed
Useet forbi os drog:
Thi Aandens Stræben i sig selv
Indslutter Livets rige Væld;
Den føder Frihed, og dens Magt
Er Verden underlagt.

4.

Lad derfor visne Gentlemen
See haant ned til vor simple Stand,
Vi vil slet ikke bytte den
Med nogen Don Juan:
Med Modet kjækt, med Sindet fro,
Den Dont, hvortil vi kaldes, troe,
For Frihed, Fædreland og Mø
Vi leve vil og døe!

C. Ploug.

Nº 3. ROMANCE.

Andantino quasi Allegretto.

Tenori.

pp **SOLI.** *cresc.*

1. Ved den dunkle Brønd, i Skovens Stil - le, sad med
2. Da mens Sukket let hans Tan - ke føl - ger, aab - ner

Bassi.

pp **SOLI.** *cresc.*

1. saa - ret Bryst en Rid - der - svend; He - sten græssed mellem Ur - ter
2. su - sen - de sig Vo - vens Rand, og en Kvinde, der sig halv for -

1. vilde, Skjold og Hjelms hang over Brøndens Kilde, selv han tankefuld saae ned i den.
2. dølger, halvsig hæ - ver i de dunkle Bølger, rank og svanevid han skue kan.

molto cresc.

1. Og han tænker paa, om han meer skal naae Hjem og Brud og Fædre - land i -
2. Un - der Lokkers Krands kla - re Øi - nes Glands smiler til ham fra det dy - be

molto cresc.

gjen Vand

Soli. *fp.*

1. gjen, og han ten - ker paa, om han
2. Vand, un - der Lok - kers Krands kla - re

Tutti. *pp*

1. Og han ten - ker paa, om han meer skal
2. Un - der Lok - kers Krands kla - re Øi - nes

pp

1. Og han ten - ker paa, om han meer skal naae,
2. Un - der Lokkers Krands kla - re Øi - nes Glands

cresc. *f*

1. meer skal naae Hjem og Brud og Fæ - dre - land i - gjen.
2. Øi - nes Glands smi - ler til ham fra det dy - be Vand.

cresc. *f*

Hjem og o. s. v. smi - ler o. s. v.

1. naae Hjem og Brud og Fæ - dre - land i - gjen.
2. Glands smi - ler til ham fra det dy - be Vand.

1. Hjem og Brud og Fæ - dre - land, Fæ - dre - land i - gjen.
2. smi - ler til ham fra det dy - be, det dy - be Vand.

3.
Og hun taler, mens et gyldent Bæger
Høit hun hæver i sin hvide Haand:
Denne Trylledrik din Vunde læger,
Ikkun denne Saft dit Hjerte kvæger,
Ikkun denne Kraft gjør fri din Aand.
Fra det stille Land
Dette Kildevand
Risled gennem Jordens Klædebon.

4.
Mens hun taler, gløde Syvendens Kinder,
Og i Haabet nu hans Læbe leer;
Ned han bøier sig, hvor Vandet rinder:
Dybt og dybere dog Synet svinder,
Fjern og fjernere han Skaalen seer.
Han den griber alt!
Da fra Bredden faldt
Han i Dybet — aldrig saaes han meer.

Pal-Müller.

Nº 4. AFSKED MED VINTEREN.

Allegro e molto leggiero.

Tenori.

p

1. Bag ad Dandsen om-si-der dog Vin-te-ren gik,
2. Men nu snart kommer Vaaren med „Vin-ker“ af Straa

Bassi.

p

1. Bag ad Dandsen om-si-der dog
2. Men nu snart kommer Vaaren med

p

1. og at han var en Tøl-per at fø-le vi fik,
2. og i Ro-be af Fløi-el med Tusindfryd paa,

1. Vin-te-ren gik,
2. „Vinker“ af Straa

og at han var en Tølper at
Og i Ro-be af Fløiel med

f

1. skjøndt Haa-ret var pud-ret og sne-hvid hans
2. med Vif-te af Bla-de og flag-ren-de

1. fø-le vi fik,
2. Tu-sindfryd paa,

1. og hans Hat
2. hun er sød,

blank og glat,
mild og blød,

pp

1. Vest,
2. Slør,

og hans Hat
hun er sød,

blank og glat, og skjøndt
mild og blød og Haa-

f

dim. 9

1. han foer om med en fei - en - de Blæst, med en fei - en - de Blæst,
 2. bet og Glæ - den ved Haanden hun før, ja ved Haanden hun før, *f*

dim. med en
Ja ved

p *cresc.* *accel.*

1. og skjendt han foer om med en Blæst, fei - en - de
 2. og Haa - bet og Glæ - den hun før, Haa - bet og

p *accel.*

1. fei - en - de Blæst, *cresc.* fei - en - de, fei - en - de
 2. Haanden hun før, fei - en - de Blæst, før, ja ved Haanden hun

ff

1. fei - en - de, fei - en - de Blæst,
 2. Haa - bet og Glæ - den hun før, med en fei - en - de Blæst,
 1. fei - en - de, fei - en - de Blæst, ja ved Haanden hun før;
 2. Glæ - den ved Haanden hun før,
 1. fei - en - de, fei - en - de *ff* Blæst,
 2. før, ja ved Haa - den hun før,

3.
 Og saa dandse de Bølger om Seillerens Bov,
 Og saa springe de Kilder i dæmrende Skov,
 Saa sværme de lystige Fugle i Luft,
 Og hver Barm
 Bliver varm,
 Som Blomster faae Hjerterne Farve og Duft.

4.
 Ja, men Foraarets Glæde vil nydes i Ro,
 For at føle den ret, maa man kun være To.
 Saa skilles og spreder sig Vennernes Kreds,
 Man maa fly
 Væk fra By
 Og veed ei, om atter til Vinter man sees.

5.
 Derfor Bægeret løfte vi vil til Farvel,
 Derfor ønske hinanden vi Velgang og Held,
 At Haabet, som spirer, maa frodigt groe frem, .
 At igjen
 Ven og Ven
 Maa flokke sig her i det venlige Hjem!

C. Ploug.

Nº5. DEN VILDE ROSENBUSK.

(for fire Solostemmer.)

Andantino espressivo.

Tenori. *p dolce.*

1. Du fat - ti - ge Busk, hvor er du skøn, hvor er du skøn, hvor
 2. Hvem dufter du for? For Hjort og Hind, for Hjort og Hind. Hvem

Bassi. *p dolce.*

piu f

1. yn - dig og fiin, hvor sommergrøn, hvor sommergrøn! Din Blomster - top bandt
 2. plukker din Blomst? Kun Nattens Vind, kun Nattens Vind. Men næ - ste Vaar i -

piu f

pp

1. In - gen op, naar du blev ro - sentung. Du blusser dog i Solens Glød, dog i
 2. gjen du staaer med Blus paa hver en Green, da flammer at - ter Solens Glød, at - ter

pp

Du blus - ser dog i
 Da flam - mer at - - ter

p *f* *dim.* *pp*

1. Solens Glød, som Kjærlig - he - dens Ro - se - rød, mens Sjælen er ung.
 2. Solens Glød, men Kjærlig - he - dens Ro - se - rød, dens Mai er kun een.

p *f* *dim.* *pp*

Nº 6. DRIKKEVISE.

11

Allegro alla Polacca.

Tenori.

f *p*

1. Hur-ra Kamme-ra-ter, nu i-gjen! Bru-ger
 2. Hur-ra Kamme-ra-ter, nu i-gjen! Bru-ger
 3. Hur-ra Kamme-ra-ter, nu i-gjen! Bru-ger
 4. Hur-ra Kamme-ra-ter, nu i-gjen! Bru-ger

Bassi.

f *p*

Kamme-ra-ter!

1. Ti-den vel, den i-ler ha-stig hen, den i-ler saa-re, saa-re ha-stig
 2. Ti-den vel, den i-ler ha-stig hen, den i-ler saa-re, saa-re ha-stig
 3. Ti-den vel, den i-ler ha-stig hen, den i-ler saa-re, saa-re ha-stig
 4. Ti-den vel, den i-ler ha-stig hen, den i-ler saa-re, saa-re ha-stig

f

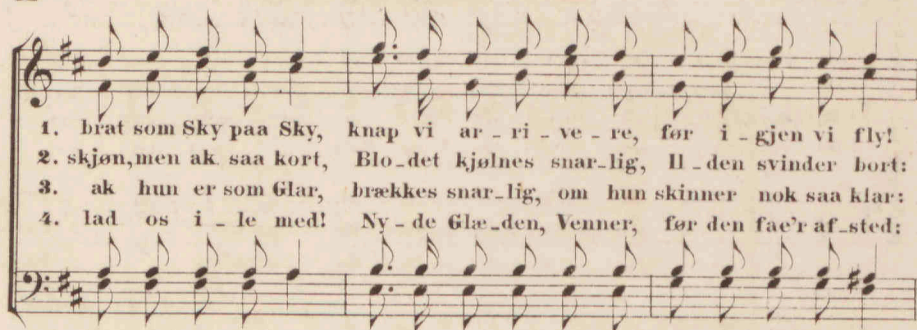
1. hen. Den-ne Stund er vor end-nu maaskee skal det.
 2. hen. Den-ne Stund er vor end-nu maaskee skal det
 3. hen. Den-ne Stund er vor end-nu maaskee skal det
 4. hen. Den-ne Stund er vor end-nu maaskee skal det

Denne Stund er vor

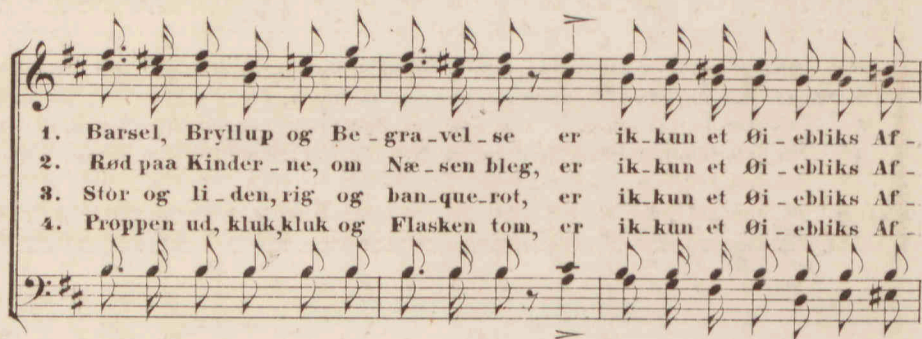
f *ff*

1. og den al-ler-sid-ste væ-re. Dag paa Dag hen-rul-ler
 2. og den al-ler-sid-ste væ-re. Kjær-lig-he-dens Fryd er
 3. og den al-ler-sid-ste væ-re. Tro ei Lyk-ken, Kjæ-re,
 4. og den al-ler-sid-ste væ-re. See hvor Ti-den i-ler,

f *ff*

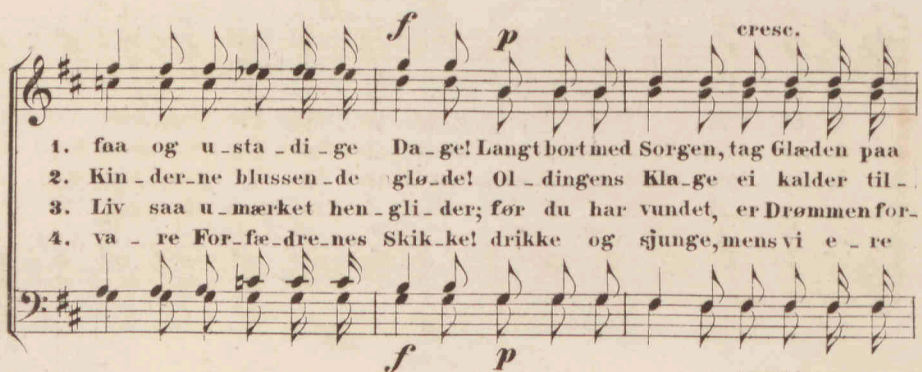
1. brat som Sky paa Sky, knap vi ar - ri - ve - re, før i - gjen vi fly!
 2. skjønn, men ak saa kort, Blo - det kjølnes snar - lig, Il - den svinder bort:
 3. ak hun er som Glar, brækkes snar - lig, om hun skinner nok saa klar:
 4. lad os i - le med! Ny - de Glæ - den, Venner, før den fae'r af - sted;

1. Barsel, Bryllup og Be - gra - vel - se er ik - kun et Øi - ebliks Af -
 2. Rød paa Kinder - ne, om Næ - sen bleg, er ik - kun et Øi - ebliks Af -
 3. Stør og li - den, rig og ban - que - rot, er ik - kun et Øi - ebliks Af -
 4. Proppen ud, kluk, kluk og Flasken tom, er ik - kun et Øi - ebliks Af -

p sempre cre - seen - do.
 1. fæ - re. Spildei, du Sva - ge, med Tanker og Kla - ge de
 2. fæ - re. Kys da de Sø - de, mens Ro - ser - ne rø - de paa
 3. fæ - re. Medens du stri - der og træller og sli - der, dit
 4. fæ - re. Syn - ge og drik - ke til sid - ste Hik - ke, saa
p sempre cre - seen - do.

f *p* cresc.
 1. faa og u - sta - di - ge Da - ge! Langt bort med Sorgen, tag Glæden paa
 2. Kin - der - ne blussen - de glø - del! Ol - dings Kla - ge ei kalder til -
 3. Liv saa u - mærket hen - gli - der; før du har vundet, er Drømmen for -
 4. va - re For - fæ - dre - nes Skik - ke! drikke og sjunge, mens vi e - re
f *p* cresc.

1. Bor-gen, lev nu og tænk ei paa I - mor - gen!
 2. ba - ge de kor - te, men smi - len - de Da - ge.
 3. svun-det, og Glas - set for e - vig ud - run - det.
 4. un - ge, saa Lof - ter og Væg - ge skal run - gel

1. Bar-net kryber, Drengen løber, Manden gaaer, vak-len-de ved Sta-ven
 2. Skynd dig da, min Gut, mens du er ung og varm, før det blir for-sil-de,
 3. Lyk-ken leer i - dag, i - morgen er hunvred; hvo, som kly-ver høit op,
 4. Nu god Taar, god Taar! god ro-lig Nat og Tak! Skaal for den, som skjænked,

1. ble - ge Ol - ding staaer; Fremad Marsch! omkring! gaæe hjem! er
 2. tag din Glut i Arm! Pi - ge, Ko - ne, Grand - ma - ma er
 3. fal - der of - te ned: Fiendrik, Kei - ser og ca - put er
 4. Skaal for den, som drak! Glasset fuldt og Glas - set tomt er

1. ik - kun et Øi - e - blik Af - fæ - - re.
 2. ik - kun et Øi - e - blik Af - fæ - - re.
 3. ik - kun et Øi - e - blik Af - fæ - - re.
 4. ik - kun et Øi - e - blik Af - fæ - - re. Blicher.

